

Поводом интервјуа "Режим опстаје зато што ћуте академици, професори и новинари"
(Данас, 15. августа 2020)

Ваљда једном неко мора и ово да каже: све док Драган Ђилас „предводи опозицију“, Александар Вучић може мирно да спава.

Леп доказ за то је Ђиласов интервју Данасу у којем овај лидер ССП, СЗС и (ваљда?) УОС (непотребно заувек прецртати) разоткрива тајну дуговечности владавине Александра Вучића:

„Режим опстаје зато што ћуте академици, професори и новинари.“ Није ми јасно зашто се Ђилас окомио само на „академике, професоре и новинаре“, а не, рецимо, и на инжењере аеротехнике, струку којој и сам припада. Још је мање јасно у коју то јединствену категорију спадају „академици, професори и новинари“. Међутим, оно што је

сигурно јасно јесте да Ђиласа ова чудновато компонована групација звања и професија због нечега грдно нервира.

Ђиласово постројавање носилаца разних титула и припадника професија неодољиво подсећа на Вучићево не тако давно натезање, дурење и инађење са „лажном елитом“.

Чак и сличности у стилу ту има – обојица користе својеврсну комбинацију пренемагања (не воле ме), ароганције (како се то понашате?) и уцене (платићете ми). Ипак, кључна разлика је јасна.

Вучић је на власти, па му „академици, професори и новинари“ не могу бити криви зато што није на власти, иако су му криви зато што га не воле довољно.

Ђиласу су „академици, професори и новинари“, за сада, криви само зато што он сам није на власти.

Ако Ђиласу, а и осталим „вођама опозиције“ није јасно зашто „академици, професори и новинари“ упорно одбијају „да дигну глас“, наводим само три разлога за њихово ћутање, мада их се може навести и много више.

Прво, „академици, професори и новинари“ на које се Ђилас издире не воле драње и поднаредничко постројавање.

Наравно, нека се Ђилас утеша, „академици, професори и новинари“ углавном не воле ни ауторске текстове Александра Вучића о лажној елити.

Друго, „академици, професори и новинари“ не воле много ни да их грде они који гаје манире гастарбајтера из седамдесетих година прошлог века.

Једна изјава је ту довољна као илустрација: „Ја (Драган Ђилас) летовање од 4000€ плаћам од новца који сам поштено зарадио, плативши држави Србији порез више десетина милиона евра. И могу да платим и 17.000€ за вилу седам дана на мору у хотелу поред мог, и патике од 600€ и сако од 5000€.“ Ова „објава“ се у разним облицима у јавности појавила истог дана када се Ђилас у Данасу обрушио на „академике, професоре и новинаре“.

Треће је већ повезано са другим, „академици, професори и новинари“ не воле да их било ко сматра малоумним.

Лепо је то што се Ђилас унаоколо хвали да је „држави Србији“ платио „десетине милиона евра пореза“.

Али, нико здраве памети не мисли да се у транзиционој Србији за осам година „сувлашћа“ (шеф Народне канцеларије) и власти (министар, градоначелник) може „поштено зарадити“ иметак на који порез износи „више десетина милиона евра“.

За утеху Ђиласу, вероватно је и да нико од „академика, професора и новинара“ не верује ни председнику да скупе сакое „добија из фондуца“.

На крају, чини ми се да је и за самог Ђиласа заправо добро што „академици, професори и новинари“ не дижу свој глас. Да га дигну, подигли би га и против њега.

Што се „борбе за општу ствар“ и „пада режима“ тиче, Ђилас ту стварно може много да помогне. Могао би лепо да се склони у страну.

Неће га коштати ништа, а помоћи ће много. Верујем да ће чак и мрски „академици, професори и новинари“ потом подићи свој глас. Напросто, биће мање оних који би да га отму и присвоје.

(Аутор је универзитетски професор и бивши новинар)

(Данас)

Видети још: [Драган Ђилас: Ненад Цекић је 1989. исекао каблове и однео опрему Радија Б92, онемогућивши да се емитује програм првог слободног радија у Србији](#)